

GELOOFD ZIJ JEZUS-CHRISTUS! AMEN.

De Heer, in zijne ondoorgrondbare wijsheid, heeft haar met eene ongeneesbare ziekte getroffen. Smartvolle dagen heeft zij geteld, pijnlijke nachten overgebracht. Maar nooit is het in haar opgekomen van tegen den wil des Heeren op te staan. Met de grootste verduldigheid heeft zij haar kruis opgenomen, het naast Jezus gedragen en is zij met hem den lijdensberg van pijnen en smarten opvegaan. Zij was immers overtuigd, dat, waren hare ellenden groot, groot ook hare beloofting zouden zijn in den hemel.

Ach! die onverbiddelijke ziekte heeft een einde gesteld aan hare moederlijke zorgen, aan hare wijze lessen en goede voorbeelden, aan hare onophoudende zelfopoffering voor de kinderen, die zij zoo hartelijk beminde.

O! mijne lieve Kinderen, de vreugde en de kroon van mijn leven, gij waart het eenig voorwerp van mijne bekommernissen. — En, och Heere! ik had mij voorgesteld nog lange jaren met u te mogen overbrengen; u door mijne wijze lessen en goede voorbeelden den schoonen weg der deugd te mogen aanwijzen; u te zien opgroeien in wijsheid en verstand voor God en de menschen. — Maar, helaas! te midden mijner dagen wordt de bloem mijns levens afgesneden, en moet ik de dierbaarste panden, die God mij geschonken heeft verlaten, ja alleen laten — Dat valt lastig en pijnlijk! — Maar blijft braaf, lieve Kinderen, blijft christelijk en deugdzaam, en dat zal mij vertroosten! — Bidt veel voor uwe moeder, die u zoo zeer bemind heeft en ik ook zalaan den Heer vragen, dat onze scheiding niet van langen duur zou zijn, en dat wij welhaast elkander zouden wederzien in den hemel.

En gij mijne Bloedverwanten en Vrienden, ik verlaat u in den bloei des levens, bidt voor mij, ik ook zal voor u bidden in den hemel. — En gij vooral, lieve Broeder LEON, wees mij gedachtig aan het altaar des Heeren.

Zoet Hart van Maria, wees mijne zaligheid.

R. I. P. (300 d. afl.)

Recebrakei, Liukk, Oscar Surdiacourt.